

Tavoitteinen on saada tästä helppokäyttöinen jokamiehen pikkuplaanari jonka voi tehdä mahdollisimman halvoista aineista mahdollisimman vähin työkaluihin, ja jonka suorituskyky on mahdollisimman hyvä ja joka on muunnettavissa eri mieletyksiin sopivaksi. Tein kaverin kanssa tunnissa osat 18 pikkuplaanarin sarjaan järjissahalla parin euron vaneripaloista joten ei ole kallista tämä homma...

Perusidea ei ole minun, enkä edes tiedä kenestä: minun viimeisin protoni yrityksen ja erekhyksen reittiä muotoutuneena oli tämän suuntainen kun etsin ratkaisua vedossa kaatuvalle ja laahaavalle plaanarille. Muitakin samantaisia on myös tullut vastaan vaikka en kilpaille aktiivisesti: Aave-plaanari, Ahosen plaanari, Lista-plaanari ja joitain muitakin omavirityksiä. Kyseessä on synteesi ideoista ja kokemuksista joita on tullut mm. tämän foorumin jäseniltä, muista plaanareista, omista protokokeilustani ja koeutoista.

Tämä peseesi uinnissa esim Willet ja Walleyt aivan suvereenisti 10-0. Testasin niitäkin protojen vertailukohtana samalla kertaa ja samalla kuormalla, ja viritin nekin niin hyvin kuin osasin... Keli Keiteleellä vaihteli täyspläkästä vaahtopäähin. Testikuorma oli 70g paino, pieni houkutuslevy ja 12 cm vaappu. Piiku-Tehi toimii erityisen hyvin hitaassa vedossa ja raksivahdilla. Tätä plaanaria ei ole tarkoitettu laukaistavaksi, ja se on suunniteltu niin että sen saa siimaan ja irti helposti yhdellä kädellä.

Materiaaleista:

Vaneri tai mäntyauta on juuri sopivan painavaa ja silti kelluu hyvin ja hyvässä asennossa elikä sen kanssa yleensä tarvita lisäpainotusta. Lian kevyestä materiaalista tehtynä plaanarit eivät pysy vedossa vedessä vaan siiman ja vavan jousto ja aallokko yhdessä saavat ne loikkimaan. Tämä tuli huomattua kun tein prototyypin... Abachinen loikki mutta vanerinen ei, vaikka mitat olivat miljin tarkkuudella samoja.

Mititoituksesta:

Annetut mitat rakennusohjeessa on sitten otettava tarkasti elikä sinnepäin: muutten uinti ei ole sellaista kuin on suunniteltu. Aisan paikka ja pitius on kriittisin: puoli senttiä heittoa mitoissa näkyy jo selvästi uinnissa. Takareikä on suksen alakulmassa siksi ettei nokka nouse liikaa jolloin plaanari levittää paremmin. Sijainti ei ole kovin kriittinen: minulla sen keskiö on 15 mm aareunasta ja saman verran takareunasta.

Jos teette muutoksia niin tässä muuttamaa vinkki:

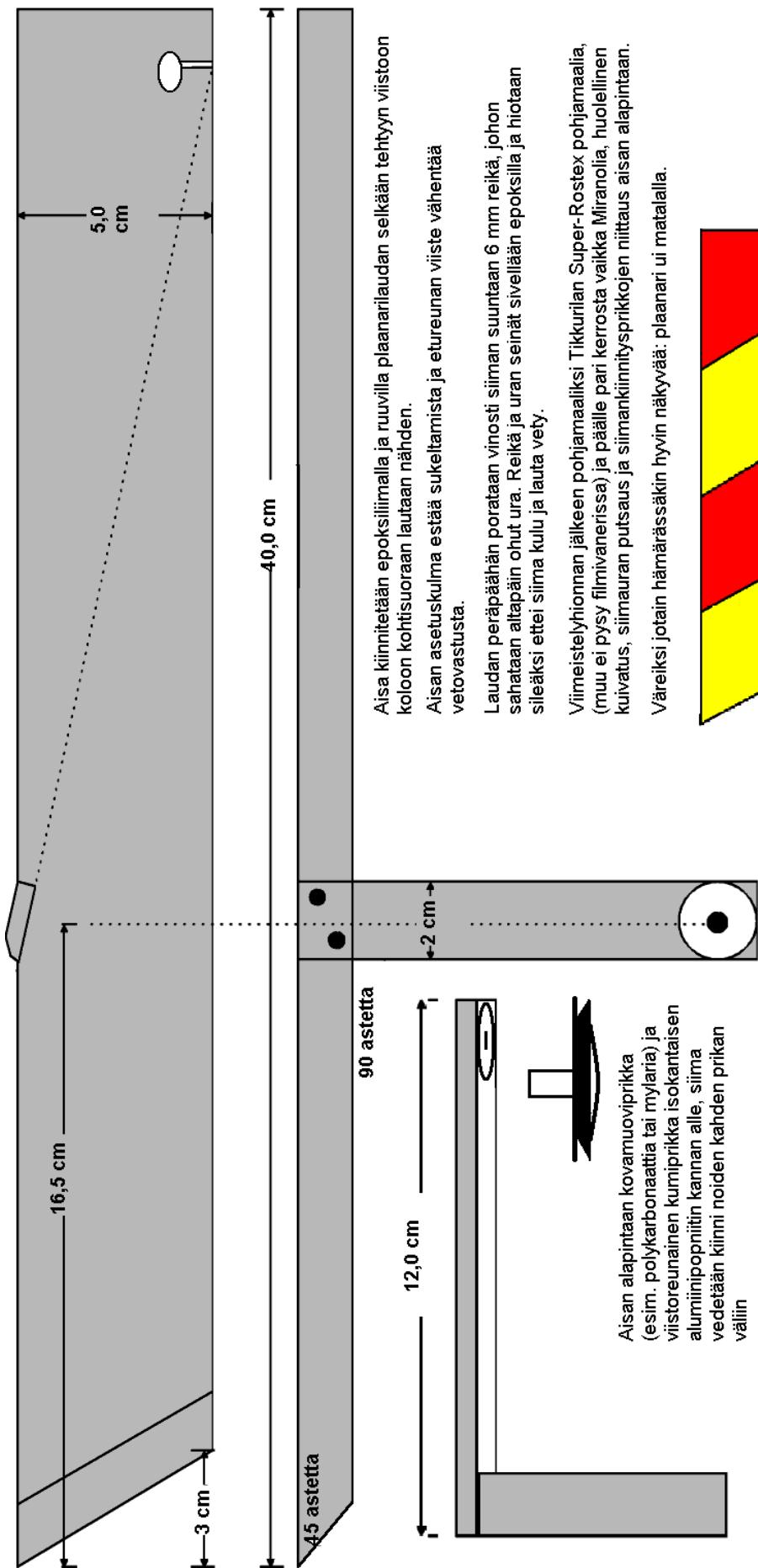
Aisan pitius ja plaanilauden korkeus on keskenään suhteessa ja muutokset vaikuttavat kalkkiin ominaisuuksiin: pystytasapainoon, kurvikäytätyymiseen, aallokokäytätyymiseen, vetovastukseen ja vetopisteen siirtymisen suuruteen laudan literaalipintaan nähdien kun vetosiiiman suunta muuttuu (kun plaanari alkaa esim. jätättämään roskien vuoksi)

Aisan lyhentämisenä esim kaksi senttiä on suunnilleen sama vaikutus kuin jos aisan siirtäisi saman kaksi senttiä edemmäs. Silloin plaanari alkaa kulkemaan taempana.

Jos laudan korkeutta kasvatata merkittävästi, niin plaanari alkaa kaatumaan kyljelleen vedossa.

Käyttö onnistuu yhdellä kädellä:

Otetaan plaanari oikeinpäin käteen, alsa kohti veneen keulaa. Painetaan siima läpi peräreän urasta ja käännetään plaanarin nokka kohti veneen keulaa. Koukataan siima suoraan kumi- ja muoviprikkojen väliseen uraan niin että siima tullee vavalle aisan etureunan puoleltta, ja vedetään siima kihni uraan. Lasketaan plaanari veteen ja uitetaan paikalleen.

Tässä muutama Pikk-Tehi odottamassa tositoimia. Maalaus on kestänyt hyvinä jo useamman kauden.

